

Abstrakt

Tato bakalářská práce se věnuje debutové sbírce pěti povídek Bohem zapomenutí lidé (1946) frankofonního spisovatele egyptského původu Alberta Cosseryho. Cílem práce je analýza a rozbor funkce spánku, snů a oneiristické estetiky ve sbírce povídek, která zosobňuje mikropříběhy obyvatel nuzných předměstí hlavního města Egyptu.

V práci nejprve přiblížíme kontext díla a života spisovatele, který i přes mnohaletý pobyt ve Francii ztvárňuje ve sbírce město svého dětství, Káhiru, snovým narativem, s momenty magického realismu. Dále se zaměříme na tehdejší vlivy oneiristické estetiky, spisovatelův minimalistický životní styl a apoteózu lenosti, které úzce souvisejí s užitím obrazů spánku a snů v jeho dílech. Práce dále představí pohled na fenomény snu a spánku z pohledu současné snové a spánkové vědy.

Klíčová část práce se věnuje podrobné analýze ztvárnění spánku a snění v jednotlivých povídkách Cosseryho sbírky, zejména na úrovni tematické a narativní. Spánek, snění a oneiristickou estetiku budeme zkoumat jako metafory pasivity, lenosti a regrese u postav na úrovni osobní a existenciální, tak v souvislosti s politickou realitou, jako obrazy sociální transformace, revolty a post-pracovní společnosti abychom dokázali, že vypravěč užívá snové motivy jako společensko-kritický komentář, kterou vytváří originální politickou imaginaci.

Klíčová slova : Albert Cossery, Bohem zapomenutí lidé, spánek, sen, oneirismus, Káhira, egyptská frankofonní literatura